

بررسی ارتباط HLA-DR4 و ساب تایپ‌های آن با ابتلا به آرتربیت روماتوئید

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۰۱/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۵/۱۶

چکیده

زمینه و هدف: شواهد متعددی بر نقش زمینه ژنتیکی در ایجاد بیماری آرتربیت روماتوئید وجود دارد. این مطالعه به منظور شناسایی ارتباط این بیماری و ساب تایپ‌های مختلف HLA-DR4، در بیماران ایرانی انجام گرفت. روش بررسی: این مطالعه از نوع مورد شاهدی غیر همسان می‌باشد. گروه مورد ۱۱۰ بیمار ایرانی آرتربیت روماتوئید و گروه شاهد ۵۶ بیمار مبتلا به آرتربیت زانو مراجعه کننده به بیمارستان دکتر شریعتی تهران بودند. پس از اخذ نمونه خون از بیماران و گروه کنترل و استخراج DNA و ساب تایپ‌های آن مورد بررسی قرار گرفتند. ارتباط HLA-DR4 و ساب تایپ‌های آن با ابتلا به بیماری، فاکتور روماتوئید و علائم بالینی بیمار مورد بررسی قرار گرفت. **یافته‌ها:** ۸۹ نفر (۹/۸۰) از بیماران آرتربیت روماتوئید زن و بقیه مرد بودند. در ۳۴ بیمار آرتربیت روماتوئید (۹/۳۰) و ۱۱ نفر از گروه شاهد (۶/۱۹) HLA-DR4 مثبت بود ($p=0.02$). در بین بیماران با HLA-DR4 مثبت، شایع ترین ساب تایپ مشاهده شده ۰۴۰ و در افراد شاهد HLA-DR4 مثبت، شایع ترین ساب تایپ مشاهده شده ۰۴۱ بود ($p=0.03$). ارتباط آماری معنی داری بین سن ابتلا به بیماری، سابقه فامیلی، خشکی صبحگاهی و فاکتور روماتوئید با مشتب شدن HLA-DR4 وجود نداشت. تورم مفصلی و تندرننس ارتباط معنی داری با مشتب بودن HLA-DR4 داشتند ($p=0.04$) و ($p=0.03$). **نتیجه‌گیری:** گرچه در این مطالعه ارتباط HLA-DR4 با ابتلا به بیماری آرتربیت روماتوئید از نظر آماری معنی دار نبود اما نسبت مشتب شدن آن در بیماران بیش از گروه شاهد بود. ممکن است در برخی از اقوام، سایر HLA‌ها نیز به عنوان قسمتی از زمینه ژنتیکی در پاتولوژی این بیماری نقش داشته باشند.

کلمات کلیدی: آرتربیت روماتوئید، HLA-DR4، ژنتیک، مورد- شاهدی.

احمد رضا جمشیدی*

سید آرش طهرانی بنی‌هاشمی^۱
امیرحسین سالاری^۲، رضا تقی‌پور^۳

- ۱- مرکز تحقیقات روماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۲- گروه روماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی پیغمبر اسلام
- ۳- گروه بیماری‌های کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

*نویسنده مسئول: تهران، کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز تحقیقات روماتولوژی تلفن: ۸۴۹۰۲۲۷۱
email: jamshida@sina.tums.ac.ir

مقدمه

گردید و با پیشرفت روش‌های تعیین HLA، بیش از ۲۲ عضو از زیر گروه‌های DR4 شناخته شده‌اند که تنها برخی از آنها با آرتربیت روماتوئید همراهی دارند. در اکثر مطالعات انجام شده همراهی DR B1 DR B1 0401، 0404 DW4، DW14 خوانده می‌شوند، با بیماری آرتربیت روماتوئید نشان داده شده است.^۱ اما در برخی از نژادها نظر سرخپستان Yakima که این بیماری شیوع بالایی دارد با سایر HLA DRها مثل DR6 همراه می‌باشد. در این رابطه فرضیه‌ای مطرح گردیده است که تمامی ال‌های یافت شده در بیماران آرتربیت روماتوئید دارای یک توالی مشترک اسید آمینه (HLA-B27) به نام اپی‌توب مشترک (Shared Epitope) می‌باشند که در استعداد ابتلا به این بیماری نقش دارد.^۲ البته در برخی از مطالعات این ارتباط ضعیف گزارش شده است. در یک مطالعه، ۵۷٪ بیماران یونانی

آرتربیت روماتوئید (Rheumatoid arthritis) شایع ترین آرتربیت التهابی مولتی سیستم است که شیوع آن در جامعه شهری ایران حدود ۳/۳٪ می‌باشد^۳ و اغلب در طی سال‌ها ابتلا به بیماری منجر به ناتوانی شدید می‌شود به صورتی که در عرض ۱۰ سال، ۵۰ درصد از بیماران دچار ناتوانی در انجام کار خواهند شد.^۴ اگر چه هنوز هیچ عاملی به عنوان آغازگر اصلی و اولیه بیماری مشخص نشده است، اما شواهد متعددی دال بر وجود زمینه ژنتیکی، اختلالات ایمنی و اتوایمنی، همراه با دحالت فاکتور تحریک‌کننده محیطی در ایجاد بیماری به دست آمده است به گونه‌ای که امروزه حدود یک سوم تا نیمی از عوامل ژنتیکی را به آنتی‌ژن لکوسیت انسانی (HLA) منسب می‌کنند.^۵ از ابتدای دهه ۱۹۷۰ HLA-DR4 با این بیماری در بسیاری از نژادها مشخص

پژشک روماتولوژیست جمع‌آوری گردید. برای استخراج DNA از هر فرد مورد مطالعه پنج میلی‌لیتر خون گرفته و با استفاده از روش Salting out فرآیند استخراج انجام شد.^۱ در کل تعداد ۱۶۶ نمونه خون طی فرآیند استخراج DNA بررسی و DNA آنها استخراج شده، در دمای منهای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. بعد از استخراج DNA از PCR برای به‌دست آوردن قطعات به اندازه مناسب جهت Single-Strand Conformational Polymorphism (SSCP) استفاده شد. سپس DNA ژنومی به‌وسیله ۲/۵ واحد آنزیم Taq Polymerase SacII DNA مورد بررسی قرار گرفتند. قبل از ورود افراد به مطالعه، توضیحاتی در مورد روش اجرای طرح به بیماران داده می‌شد و در صورت تمایل وارد طرح می‌شدند. همچنین هزینه‌ای بابت انجام آزمایشات طرح از بیماران دریافت نمی‌شد. برای بررسی ارتباط HLA DR4 با ابتلا به بیماری RA و همچنین ارتباط ساب تایپ‌های آن با بیماری، علائم بالینی و آزمایشگاهی بیماری از آزمون آماری χ^2 استفاده شد. تجزیه تحلیل با استفاده از نرم‌افزار SPSS ویراست ۱۱/۵ انجام گردید. مقادیر متغیرهای کمی به صورت $(Mean \pm SD)$ (Mean \pm SD) بیان شده‌اند.

یافته‌ها

۱۱۰ بیمار مبتلا به آرتربیت روماتوئید و ۵۶ بیمار مبتلا به آرتروز زانو (گروه شاهد) وارد مطالعه شدند (جدول ۱). میانگین سن شروع بیماری در مبتلایان به آرتربیت روماتوئید $37 \pm 12/6$ سال (حداکثر ۲۰ و حداقل ۵۸ سال) بود. در گروه بیماران شایع‌ترین ساب تایپ مشاهده شده $19/0 \pm 4/0$ نفر) و در بین افراد شاهد ساب تایپ $1/40$ (سه نفر) بود و تنها ساب تایپ $4/0 \pm 4/0$ به‌طور معنی‌داری در بیماران شایع‌تر از گروه شاهد بود (جدول ۱). در بررسی ارتباط ابتلا به بیماری آرتربیت روماتوئید و ساب تایپ‌های مختلف در ۱۶۶ فرد مورد مطالعه، نسبت شانس (Odd's ratio) ساب تایپ $4/0 \pm 4/0$ برابر ابتلا به بیماری $5/6$ بود (دامنه اطمینان ۹۵٪: ۱/۲-۲۵/۱). مقادیر نسبت شانس برای سایر ساب تایپ‌ها برای ابتلا به آرتربیت روماتوئید معنی‌دار نبود. میانگین سن شروع ابتلا به بیماری در بیماران DR4 مثبت $41/2 \pm 6/1$ با انحراف معیار $15/6$ و در بیماران DR4 منفی $37/6 \pm 6/1$ با انحراف معیار $14/6$ بود ($p=0/24$). سابقه فامیلی ابتلا به بیماری

فاقد اپی‌توپ مشترک بوده‌اند^۶ و در بعضی اقوام مثل ایالت باسک ژن‌های دیگری که حامل اپی‌توپ مشترک هستند مثل DR1 و DR10 گزارش شده‌اند.^۷ نتایج ضد و نقیضی نیز در مورد ارتباط اپی‌توپ مشترک در ژن‌های HLA DR4 با ابتلا به بیماری آرتربیت روماتوئید در بیماران امریکایی-افریقایی به‌دست آمده است.^۸ با توجه به نتایج مختلف و گاه متناقض حاصل از پژوهش در نژادهای مختلف و عدم انجام مطالعه بر روی بیماران ایرانی، انجام مطالعه‌ای بر روی مبتلایان به آرتربیت روماتوئید ایرانی به‌منظور شناسایی ارتباط بین ابتلا به این بیماری و ساب تایپ‌های مختلف HLA-DR4، و ایجاد بستری برای انجام مطالعات بعدی به‌منظور بررسی ارتباط ساب تایپ‌های مختلف و گروههای مختلف بیماران از نظر پاسخ به درمان و شدت بیماری، ضروری به‌نظر می‌رسید. در این مطالعه به‌علت محدودیت‌های مالی بر اساس نتایج پژوهش‌های انجام شده قبلی ساب تایپ‌هایی مورد بررسی قرار گرفتند که بیشترین ارتباط با آنها گزارش شده بود.

روش بررسی

این مطالعه از نوع مورد شاهدی می‌باشد که در سال ۱۳۸۵ در مرکز تحقیقات روماتولوژی بیمارستان دکتر علی شریعتی به انجام رسیده است. معیارهای ورود شامل ابتلا به آرتربیت روماتوئید بر اساس معیار کالج روماتولوژی آمریکا، ایرانی بودن و سن شروع بیماری قبل از سالگی بود. معیارهای ورود گروه شاهد نیز ابتلا به آرتروز زانو و عدم ابتلا به آرتربیت روماتوئید و سایر بیماری‌های کلازن و اسکولار بود. حجم نمونه با استفاده از فرمول محاسبه حجم نمونه برای مقایسه دو HLA-DR4 در Epi info 6 نسبت مثبت بودن $4/23\%$ با فرض نسبت مثبت بودن $20/20\%$ در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید برابر با $20/20\%$ و نسبت مثبت بودن HLA-DR4 در گروه کنترل برابر با $20/20\%$ (منبع ۸) و با در نظر گرفتن خطای آلفا برابر $0/05$ و خطای بتا برابر $0/02$ و در نظر گرفتن تعداد بیماران گروه مورد دو برابر گروه کنترل، در گروه بیماران $10/4$ و در گروه کنترل $5/2$ نفر برآورد شد. بیماران و افراد شاهد از مراجعین به درمانگاه روماتولوژی انتخاب شدند. متغیرهای مورد مطالعه شامل وضعیت بالینی بیمار (خشکی صبحگاهی، تورم و حساسیت مفصلی)، سابقه خانوادگی و متغیرهای آزمایشگاهی شامل HLA و ساب تایپ‌های آن و فاکتور روماتوئید بود. اطلاعات HLA DR4 مربوط به وضعیت بالینی بیمار توسط معاینه و مصاحبه با بیمار توسط

HLA DR₄ و عدم ارتباط آن با بیماری آرتربیت روماتوئید تفاوت‌های نژادی و احتمالاً ارتباط با سایر HLAها باشد. در این رابطه فرضیه‌ای مطرح گردیده که عنوان می‌نماید تمامی آلل‌های یافته شده در بیماران آرتربیت روماتوئید دارای یک توالی مشترک اسید آمینه ۶۷-۷۴ در زنجیره (DR-B) به نام اپی‌توب مشترک (Shared Epitope) می‌باشد که در استعداد این بیماری نقش دارد.^۵ در گروه شاهد HLA DR₄ مثبت ساب تایپ ۰۴۰۱ و در بیماران آرتربیت روماتوئید HLA DR₄ مثبت ساب تایپ ۰۴۰۴ فراوان‌ترین ساب تایپ بین چهار ساب تایپ مورد بررسی بود. در مطالعات مختلف انجام شده نیز بسته به نژاد مورد بررسی بعضی ساب تایپ‌ها شایع‌تر بوده‌اند. در یک مطالعه که توسط Tan Pl در نیوزیلند انجام شد و در آن ۳۰ بیمار نیوزیلندی و ۳۰ بیمار نژاد هند و اروپایی مقایسه شدند ساب تایپ ۰۴۰۴ در هر دو گروه بیمار نیوزیلندی و هند و اروپایی نسبت به گروه کنترل افزایش یافته بود.^{۱۴} در مطالعه Thomson W هم تنها ساب تایپ ۰۴۰۴ با افزایش استعداد ابتلا به بیماری آرتربیت روماتوئید همراه بود در حالی که سایر ساب تایپ‌ها در پیشرفت بیماری موثر بودند.^{۱۵} در مطالعه S.wakitani در ۱۹۹۷ در ژاپن نیز ساب تایپ ۰۴۰۵ در ۱۴/۴٪ بیماران در مقابل با ۸/۴٪ در گروه کنترل گزارش شد. ساب تایپ فوق قوی‌ترین ارتباط با ابتلا به آرتربیت روماتوئید در ژاپن داشته است.^{۱۶} مطالعه ما تفاوتی بین سن شروع بیماری در بیماران DR₄ مثبت و DR₄ منفی نشان نداد. در مطالعه Griffiths نیز که بر روی ۱۰۷ بیمار آرتربیت روماتوئید آسیایی ساکن انگلیس مبتلا به و بیمار اروپایی انجام گرفت، در هیچ‌یک از دو نژاد رابطه‌ای بین جنسیت و سن شروع با مثبت بودن HLA DR₄ مشاهده نشد.^{۱۷} در مطالعه del Ricon که در سال ۲۰۰۲ بر روی ۷۷۷ بیمار آرتربیت روماتوئید انجام گرفت، تنها آنهایی که دارای اپی‌توب مشترک بودند، شروع عالیم در سنین پایین داشتند.^{۱۸} در بررسی علائم آزمایشگاهی بیماران مشاهده شد که ۶۴/۷٪ بیماران DR₄ مثبت و ۵۳/۹٪ بیماران DR₄ منفی فاکتور روماتوئید مثبت دارند ولی مثبت بودن فاکتور روماتوئید و همچنین تیتراز آن با HLA DR₄ و ساب تایپ‌های آن ارتباطی نداشت گرچه در بیماران ۰۴۰۴ احتمال مثبت بودن بیشتر بود. در مجموع می‌توان گفت که با توجه به عدم ارتباط HLA DR₄ با علائم بالینی و آزمایشگاهی نمی‌توان از آن به عنوان معیاری برای تعیین شدت بیماری یا سیر بیماری آرتربیت روماتوئید استفاده کرد یا

جدول-۱: مشخصات عمومی و ژنتیک بیماران مورد مطالعه

	متلاطیان آرتربیت روماتوئید**	گروه شاهد*	تعداد= ۱۱۰	تعداد = ۵۶	P*
زن	۸۹/۸۰/۹	۵۲/۹۲/۹	۵۲/۹۲/۹	۵۲/۹۲/۹	.۰/۰۴
مرد	۲۱/۱۹/۱	۴۰/۷/۱	۴۰/۷/۱	۴۰/۷/۱	
سن (Mean±SD)	۴۷/۸±۱۴/۴	۵۳/۲±۱۱/۳	۵۳/۲±۱۱/۳	۵۳/۲±۱۱/۳	.۰/۰۱۵
ساب تایپ	۳۴/۳۰/۹	۱۱/۱۹/۶	۱۱/۱۹/۶	۱۱/۱۹/۶	.۰/۱۲
ساب تایپ	۰۴۰۱	۳۳/۵/۴	۳۳/۵/۴	۳۳/۵/۴	.۰/۱۸
ساب تایپ	۰۴۰۴	۲۰/۳/۶	۲۰/۳/۶	۲۰/۳/۶	.۰/۰۱۲
ساب تایپ	۰۴۰۵	۱/۰/۹	۱/۰/۹	۱/۰/۹	.۰/۶۲
ساب تایپ	۰۴۰۸	۱۳/۱۱/۸	۲۰/۳/۶	۲۰/۳/۶	.۰/۰۸

*آزمون آماری χ^2 ، مقادیر $p<0.05$ معنی دار می‌باشد ** فراوانی خام و درصد فراوانی

جدول-۲: بررسی ارتباط مثبت بودن HLA DR₄ با فاکتور روماتوئید

	HLA DR ₄	فاکتور روماتوئید	منفی	مثبت	منفی	مثبت	منفی	مثبت
	جمع	منفی	۴۱/۵۳/۹	۲۲/۶۴/۷	۶۳/۵۷/۳	۴۱/۵۳/۹	۲۲/۶۴/۷	
		مثبت	۳۵/۴۶/۱	۱۲/۳۵/۳	۴۷/۴۲/۷	۳۵/۴۶/۱	۱۲/۳۵/۳	

مقادیر ارائه شده در جدول فراوانی خام و درصد فراوانی می‌باشد.

آرتربیت روماتوئید نیز با مثبت بودن HLA DR₄ و ساب تایپ‌های آن ارتباطی آماری معنی داری نداشت ($p=0.62$). خشکی صبحگاهی نیز صرفنظر از مدت آن با مثبت بودن HLA DR₄ ارتباطی نداشت ($p=0.885$). بین فاکتور روماتوئید و همچنین تیتراز آن با HLA DR₄ و ساب تایپ‌های آن رابطه‌ای وجود نداشت (جدول ۲) ($p=0.43$).

بحث

بر اساس نتایج به دست آمده فراوانی HLA در بیماران مبتلا به RA حدود ۳۰/۹٪ و در گروه شاهد ۱۹/۶٪ می‌باشد در مطالعه دکتر نیک بین (۱۹۸۱) بر روی ۱۰۰ فرد سالم ایرانی فراوانی ۲۴ HLA DR₄ در افراد سالم ایرانی Pimtanthoai N در بیماران تایلندی ۴۳٪ و در افراد سالم ۲۰٪ بوده است.^{۱۹} در برخی جوامع مثل سرخپستان Yakima این بیماری با سایر HLA DR₄ همراه بوده است.^{۲۰} براساس مطالعه K.Hameed در پاکستان بر روی ۸۶ بیمار مبتلا به آرتربیت روماتوئید و ۷۹ فرد سالم فراوانی HLA-DR₄ در گروه بیمار و گروه کنترل مشابه بوده و همراهی بین HLA-DR₄ و RA دیده نشد.^{۲۱} بر اساس مطالعات فوق شاید علت کم بودن فراوانی

این HLAهای موثر در پاتوژنر بیماری عطف به این مسئله توصیه می‌شود. سپاسگزاری: این مقاله نتیجه طرح تحقیقاتی مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران به شماره قرارداد ۱۳۲/۴۷۳۷ مورخ ۸۴/۶/۱۳ می‌باشد.

بر اساس آن استراتژی درمانی را مشخص کرد. با توجه به عدم ارتباط HLA با ابتلا به بیماری علیرغم فراوانی بیشتر آن در بیماران ایرانی ممکن است سایر HLAها نیز به عنوان قسمتی از زمینه ژنتیکی در پاتوژنر این بیماری نقش داشته باشند لذا بررسی بیشتر برای یافتن

References

- Davatchi F, Tehrani-Banisheki A, Jamshidi AR, Chams-Davatchi C, Gholami J, Moradi M, et al. The prevalence of oral aphthosis in a normal population in Iran: a WHO-ILAR COPCORD study. *Arch Iran Med* 2008; 11: 207-9.
- Combe B, Eliaou JF, Daurès JP, Meyer O, Clot J, Sany J. Prognostic factors in rheumatoid arthritis. Comparative study of two subsets of patients according to severity of articular damage. *Br J Rheumatol* 1995; 34: 529-34.
- Molenaar ET, Voskuyl AE, van der Horst-Bruinsma IE, Schreuder GM, Zanelli E, Dijkmans BA. Influence of HLA polymorphism on persistent remission in rheumatoid arthritis. *Ann Rheum Dis* 2002; 61: 351-3.
- Willkens RF. Major Histocompatibility Complex and Rheumatoid Arthritis. Cutting Edge article 2003.
- Fugger L, Svejgaard A. Association of MHC and rheumatoid arthritis. HLA-DR4 and rheumatoid arthritis: studies in mice and men. *Arthritis Res* 2000; 2: 208-11.
- Boki KA, Panayi GS, Vaughan RW, Drosos AA, Moutsopoulos HM, Lanchbury JS. HLA class II sequence polymorphisms and susceptibility to rheumatoid arthritis in Greeks. The HLA-DR beta shared-epitope hypothesis accounts for the disease in only a minority of Greek patients. *Arthritis Rheum* 1992; 35: 749-55.
- de Juan MD, Belmonte I, Barado J, Martinez Laso J, Figueroa M, Arnaiz-Villena A, et al. Differential associations of HLA-DR antigens with rheumatoid arthritis (RA) in Basques: high frequency of DR1 and DR10 and lack of association with HLA-DR4 or any of its subtypes. *Tissue Antigens* 1994; 43: 320-3.
- McDaniel DO, Alarcón GS, Pratt PW, Reveille JD. Most African-American patients with rheumatoid arthritis do not have the rheumatoid antigenic determinant (epitope). *Ann Intern Med* 1995; 123: 181-7.
- Hughes LB, Morrison D, Kelley JM, Padilla MA, Vaughan LK, Westfall AO, et al. The HLA-DRB1 shared epitope is associated with susceptibility to rheumatoid arthritis in African Americans through European genetic admixture. *Arthritis Rheum* 2008; 58: 349-58.
- Miller SA, Dykes DD, Polesky HF. A simple salting out procedure for extracting DNA from human nucleated cells. *Nucleic Acids Res* 1988; 16: 1215.
- Davatchi F, Nikbin B, Ala F. Histocompatibility antigens (HLA) in rheumatic disease in Iran. *J Rheumatol Suppl* 1977; 3: 36-8.
- Pimanthothai N, Kimkong I, Inwattana R, Deesomchok U, Charoenwongse P. DRB1*04 subtype in Thai patients with rheumatoid arthritis. *J Med Assoc Thai* 2002; 85 Suppl 1: 366-70.
- Hameed K, Bowman S, Kondeatis E, Vaughan R, Gibson T. The association of HLA-DRB genes and the shared epitope with rheumatoid arthritis in Pakistan. *Br J Rheumatol* 1997; 36: 1184-8.
- Tan PL, Farmiloe S, Roberts M, Geursen A, Skinner MA. HLA-DR4 subtypes in New Zealand Polynesians. Predominance of Dw13 in the healthy population and association of Dw15 with rheumatoid arthritis. *Arthritis Rheum* 1993; 36: 15-9.
- Thomson W, Harrison B, Ollier B, Wiles N, Payton T, Barrett J, et al. Quantifying the exact role of HLA-DRB1 alleles in susceptibility to inflammatory polyarthritis: results from a large, population-based study. *Arthritis Rheum* 1999; 42: 757-62.
- Wakitani S, Murata N, Toda Y, Ogawa R, Kaneshige T, Nishimura Y, et al. The relationship between HLA-DRB1 alleles and disease subsets of rheumatoid arthritis in Japanese. *Br J Rheumatol* 1997; 36: 630-6.
- Griffiths B, Situnayake RD, Clark B, Tennant A, Salmon M, Emery P, et al. Racial origin and its effect on disease expression and HLA-DRB1 types in patients with rheumatoid arthritis: a matched cross-sectional study. *Rheumatology (Oxford)* 2000; 39: 857-64.
- Jones MA, Silman AJ, Whiting S, Barrett EM, Symmons DP, et al. Occurrence of rheumatoid arthritis is not increased in the first degree relatives of a population based inception cohort of inflammatory polyarthritis. *Ann Rheum Dis* 1996; 55: 89-93.

HLA DR4 subtype relationship with rheumatoid arthritis: a study on Iranian patients

Jamshidi A R.^{1*}
Tehrani Banijahromi S A.¹
Salari A H.²
Taghipour R.³

1- Rheumatology Research Center
Tehran University of Medical Sciences
2- Department of Rheumatology,
Baghiyatollah University of Medical Sciences
3-Department of Pediatrics, Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Received: April 11, 2008 Accepted: August 06, 2008

Background: There are several evidences that genetic factors besides environmental triggers have important role in initiating the rheumatoid arthritis (RA). The aim of this study was to investigate the association of rheumatoid arthritis with different subtypes of HLA DR4 in Iranian patients.

Methods: In an un-matched case control study, 110 rheumatoid arthritis patients (case) and 56 knee osteoarthritis patients (control) of outpatient clinic in Shariati Hospital were entered to the study. After blood sampling from case and control groups, DNA was isolated by using salting-out method and HLA DR4 and its subtypes were detected. Association of HLA DR4 and its subtypes with rheumatoid arthritis, rheumatic factor and clinical manifestations of diseases was evaluated.

Results: Eighty nine (80.9%) of rheumatoid arthritis patients were female and 21 were male. Thirty four of the RA patients (30.9%) and eleven subjects from the control group (19.6%) were HLA DR4 positive ($p=0.12$). The most frequent subtype of HLA DR4 in RA patients was 0404 and in control group was 0401 ($p=0.03$). There were not statistically significant association between HLA DR4 and age of disease onset, family history, morning stiffness and rheumatoid factor. Joint swelling and tenderness had association with HLA DR4 ($p=0.04$ and $p=0.03$).

Conclusion: Although there were no statistically significant association between rheumatoid arthritis and HLA DR4, but prevalence of this HLA was higher in patients than control. It is possible that in some ethnics, other HLAs may have role in pathogenesis of disease.

Keywords: Rheumatoid arthritis, HLA DR4, genetic.

* Corresponding author: Dr. Shariati Hospital, Kargar Ave., Tehran, IRAN
Tel: +98-21-84902271
email: jamshida@sina.tums.ac.ir